DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 6den AUGUSTUS, 1831. N. 31.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

DE REIZIGER.

Eene ontmoeting uit zekeren tyd.

In dien tyd bestond er een liberaal van goede trouw (het was geen Belg), die op het denkbeeld kwam van een' groot burger te zoeken. "Niets is schooner," zeide hy, "dan een staatsman, die waarlyk de vriend "der volken en der vryheid is. Als ik hem by eenige "natie ontmoet, zal ik het my niet beklagen rond ge-"zworven te hebben, en my voor hem buigende, zal ik "tegen hem zeggen: Groote man! U zocht ik; ik zal te "vreden sterven, nu ik U gezien heb."

Daarop begaf hy zich op weg (het is nog kort geleden.) Te Londen gekomen, ging hy Lord Wellington begroeten. De kostbaarste van alle vryheden, zeide hy tegen den edelen Lord, is de vryheid van geweten. Ik bedank U uit naam van het menschdom dat hy de leren geëmancipeerd hebt, die in den grond burgers waren, gelyk gy.—Ik heb dit gedaan, zeide de Hertog, in het belang van Groot-Brittannië, gelyk dit zelfde belang my bewogen heeft om Don Miguel te erkennen.—Don Miguel! riep de vreemdeling uit: het is genoeg. Hy vertrok. Lord Wellington was zyn man niet.

Men sprak van een nieuw ministerie, aan het hoofd van hetwelk Lord Grey stond. Overal verheugde men zich over de nog geheel versche verheffing van dezen Minister. De Reiziger verkreeg eene audientie by hem. Sta my toe, zeide hy, U geluk te wenschen met het beginsel van *noninterventie*, hetwelk gy aangenomen hebt. Dit is zeker de ware vryheid. Elk volk moet meester zyn land zyn, en heeft alleen het regt om over zyne zaken te beschikken.—Ik stem dit toe, antwoordde Lord Grey, maar wy houden ons nogtans in dit oogenblik met twee tamelyk gewigtige interventiën bezig. Door de eerste intrigeren wy, ten einde een' Engelschen Prins op den Belgischen troon te plaatsten; door de tweede willen wy den Koning van Holland noodzaken te doen wat ons behaagt, en niet wat hem behaagt in zyne staten, en wy vereenigen ons met de Belgen om hem te dwingen af te zien van het gesloten houden der Schelde.—De duivel hale de *noninterventie!* zeide de Reiziger. Wat verpligt U te spreken op de eene wyze en te handelen op de andere?—Het belang van Engeland, antwoordde de edele Lord, en onze teleurgestelde reiziger vervolgde zynen weg.

Hy kwam in Frankryk. Heil! zeide hy, met geestdrift, heil, land der vryheid! en hy vervoegde zich tot den eersten burger den besten, die hem tegen kwam.—Wat doet men in dit oogenblik.—Men zal de Ministers vonnissen.—Uit kracht van welk artikel van het charter?—Wel, van dat, hetwelk hen verantwoordelyk stelt.—Ach ja; het artikel, hetwelk de onschendbaarheid des monarchs erkent?—o Neen! dat hebben wy vernietigd.—Maar het is het zelfde.—Welnu, ja, het is hetzelfde. Als er kwestie is van de Ministers, zeggen wy dat het nog bestaat, en als er kwestie is van den Koning zeggen wy dat het niet meer bestaat. Dit alles hangt van de omstandigheden af.—Zeg my toch eens, zeide de Reiziger, wat was de misdaad van Karel X?—Dat hy het charter heeft willen schenden.—Zonder twyfel; hy verdiende getraft te worden; men heeft welgedaan met hem te verbannen. En uwe kamer der afgevaardigden?—O! Deze heeft zich niet vergenoegd met één artikel te schenden; zy heeft de helft van het charter veranderd.—Dit is eene zonderlinge manier van te bewyzen dat niemand het regt had er aan te raken!

In dit oogenblik gingen er twee mannen voorby. De eene, jong en vlug, hield den arm van den anderen, die oud zwak was. Groet, zeide de verrukte Franschman tegen den reiziger, groet toch! Zie hier onzen jongen Minister van Binnenlandsche Zaken met den eerbiedwaardigen Generaal Lafayette. Naderen wy. Alle burgers mogen hen thans genaken.

En de reiziger naderde. Nadat het gesprek was aangeknoopt, durfde hy het woord nemen. Myne heeren! zeide hy tegen de beide doorluchtige personaadjen, ik ben een vreemdeling, staat my eene vraag toe. Rekent Frankryk oorlog te hebben of in vrede te blyven?—Ik zweer U, myheer! dat wy vrede zullen hebben, zeide de heer Montalivet.—Ik zweer U, zeide de Generaal Lafayette, dat wy oorlog zullen hebben. En toen, alsof zy juist hetzelfde gezegd hadden, verwyderden zy zich, volkomen over elkander voldaan.

Het is zonderling! zeide de reiziger; het schynt dat de helden der glorierykе dagen even zoo ter goeder trouw zyn in hunne stelsels als de Ministers van Engeland.—Verlaten wy Groot-Brittannië en Frankryk; gaan wy naar België; daar is het dat rondborstigheid en belangeloosheid by de goede burgers huisvesten.

Eenige dagen daarna bevond onze reiziger zich te Brussel. Hy ging regtstreeks naar de Potter. Heil U, waardig en deugdzaam burger! zeide hy. Breng my in uw Congres en by uw Provisioneel Gouvernement. Ik behoor tot het eene, zoo min als tot het andere, antwoordde de Potter. Eenigen wilden my niet hebben, en ik wilde met anderen niet te doen hebben,—Wat was dan uw oogmerk? vroeg de Reiziger.—Eene Republiek te maken met een' President, antwoorde de Potter.—Maar aan wien zoudt gy dezen post toevertrouwd hebben, waartoe men niet te veel verstand en deugd kan bezitten?—Aan my zelven, antwoordde de Potter, aan my zelven alleen; want ik zie niet waar men een' man zou kunnen vinden, die by my te vergelyken ware.—Naauwelyks had hy deze woorden gezegd, toen de Reiziger hem den rug toekeerde.

Hy begaf zich daarop naar den heer de Merode. Hy werd beleefd door hem ontvangen. Zyt gy katholyk? vroeg hy hem—Neen, was het antwoord; maar wat zegt dit? Ik ben republikein, en dat is al wat gy noodig hebt.—Integendeel, hernam Merode, wy hebben goede royalisten noodig, die hunne kerkpligten stipt vervullen, en verknocht zyn aan den Vorst dien God hun zal geven.—Welk een' Vorst?—My! antwoordde Merode met Majesteit, en onze man, deerlyk in zyne verwachting teleurgesteld, liet hem staan.

Hy deelde zyn wedervaren aan eenige vrienden mede. Een man, met verscheiden orders versierd, nam hem by de hand; Gy hebt wel gelyk! zeide hy. Deze lieden zyn egoïsten. De eene wil geene monarchie, en de andere geene Republiek dan met het vooruitzigt van zelf te heerschen. Zoo zyn onze hedendaagsche burgers, Er is geene belangeloosheid op aarde.

Dit gesprek behaagde den reiziger. Ziedaar eindelyk, zeide hy een man voor de vuist. Hy ondervroeg den onbekenden. Wat denkt gy, myheer! van het lot van Belgie?—Het is beklagenswaardig, antwoordde hy; want eigenlyk hebben wy goed succes en; Koning Willem, de Schelde sluitende, heeft onze omwenteling tusschen twee vuren in de asch gebragt. Het eenige middel om er een einde aan te maken, is zich in de armen van Frankryk te werpen.—Denkt gy dit, myheer? Het land aan vreemdelingen over te leveren?—Gy begrypt my niet, ik wilde dat het land onderworpen ware aan den Koning van Frankryk, maar met eene afzonderlyke constitutie en met een inboorling als Onderkoning.—Maar aan wien zoudt gy dit onderkoningschap toevertrouwen?—Aan wien, Myheer? Ontbreekt het aan lieden, die Belgie en Frankryk tevens gediend hebben en die beide landen in den grond kennen? Een oud-prefekt, by voorbeeld?—Ik versta U; gy wilt den heer de Stassart aanduiden. Met wien heb ik de eer te spreken?—Ik ben de Heer de Stassart.—Ik had dit moeten raden. Ik wensch U het beste. Vermits hier ieder slechts voor zich zelven werkt, heb ik de eer U te groeten. Ministers, Generaals, Grooten, Burgers van alle landen; thans ken ik uw liberalismus en uwe goede trouw, ik zal myne proefnemingen eindigen.

Toen verliet de Reiziger Brussel. Zich naar Breda begevende, werd hy getroffen door de beschaafde taal van eenige jonge lieden der bezetting, die ondertusschen slechts gemeene soldaten waren. Wat wil dit zeggen? vroeg hy; is dit het volk van Holland?—Neen was het antwoord, het zyn jonge lieden, die tot de bloem der maatschappy behooren, en de wapenen opgevat hebben, toen de Vorst en het land, dat zy beminnen, bedreigd werden.—Is het daarom, zeide de Reiziger, dat zy gemeene soldaten zyn?—Zonder twyfel; en daarin stellen allen hunne eer, tot zoo lang het gevaar des Vaderlands voorby is.

God zy geloofd, zeide de reiziger. Hier is geene vrees van kwade trouw, noch heerschzucht, noch eigenbelang te vinden. Wat ik gezocht heb by de liberale hoofden, vind ik in koningsgezinde soldaten, die geld geven in plaats van het te vorderen; die zeer ligt van eer en aanzien afstappen, en uit liefde zich bepalen tot gehoorzamen en niet tot bevelen. De staatkundige deugd bestaat dus nog op aarde. Zie hier wat my dwingt er aan te gelooven. Ik herhaal het, God zy geloofd.

En om zich het bloed te verkoelen bleef de goede Reiziger eenige dagen te Breda en werd al meer en meer de vriend van onze dapperen. Hy kwam vervolgens in den Haag, waar hy gelegenheid vond om eenige hunner bloedverwanten te leeren kennen. Ik word Hollander, zeide hy tegen hen, al ware het slechts om my zelven des te meer te achten. De *goede* burgers van uw land hebben my doen walgen van de *groote* burgers der geheele aarde.—*(Journal de la Haye.)*

NEERLANDS KEUZE.

Voorbeeldeloos inderdaad en ten hoogste verblydend is de geesdrift en veerkracht, waarmede de Natie zich tegen den vereenigden aanval van ondankbaarheid, ontrouw, eedbreuk, bandeloosheid, struikroovery en verwoestingzucht verdedigt en handhaaft. Aandoenlyk is de ondergeschiktheid en verkleefdheid, die zy, met eenen zoo sterksprekenden publieken geest, jegens het hoofd van den Staat blyft aan den dag leggen; en gewis mag men onder den Goddelyken zegen, na eene eendragt en trouw als die, welke zich alom in ons dierbaar Vaderland vertoonen, be rlyke uitkomsten wachten. Maar ziet men ook algemeen in, dat de stryd, die elders zoowel als hier gevoerd wordt, een stryd is van beginselen; en van beginselen niet bloot wetenschappelyk of enkel bespiegelend, maar van zulke, die het aanwezen van al wat dierbaar en heilig is, voor ons en ons Vaderland op het spel zetten?

Het Liberalismus is niet meer eene bloote theorie; het is een feit geworden. De Voorzienigheid heeft gezorgd, dat, nu het op stryden aankomt, niemand meer kan in twyfel staan, welken weg hy behoort te kiezen. De vraag is nu voortaan, of men zich aan het door revolutiën geschokte Frankryk, aan het nog doller naar den afgrond voorthollende Belgie, of aan Engeland, hetwelk de koorts der omwentelingzucht mede naar het hoofd stygt:—dan wel aan het aan Goddelyk en menschelyk gezag nog grootendeels verknocht blyvende noordelyk gedeelte onzes werelddeels, (al ware het dan ook slechts met hart en woorden) wil aansluiten?

Er is inderdaad geen middenweg meer over. Wat vroeger nog schynbaar verbonden kon worden, blykt thans ten duidelykste als licht en duisternis te zyn.—Men moet beide doen [illegible] beginsel der omwentelingen; en dan is alles gewettigd wat onze vyanden zich veroorloven; vooral daar, waar eene schynbare gematigdheid (die eigenlyk niet anders is dan gebrek aan tegenstand,) niet meer toelaat aan de wyze van uitvoering de jammeren en gruwelen toe te schryven, welke onvermydelyke gevolgen zyn van een systeem, waardoor alles wankelt wat zeker is, gelyk men zoolang ten opzigte der eerste Fransche Revolutie gedaan heeft:—Of men moet zich scharen onder de leuze der wettigheid, ter bescherming der bestaande orde van zaken, waaraan tevens de waarachtige vryheid, en de veiligheid van personen en eigendommen ten naauwste verbonden zyn.

Van twee één: *Of* het algeheele menschdom is de wettige Souverein en Opperheer der wereld (gelyk Buonarotti in zyne Conspiration de Babeuf durfde schryven, toegejuicht door zynen medestander, den zedeloozen de Potter, zie Procès Tom. I. pag. 24), *Of* het hoogste oppergezag komt alleen toe aan dien Aanbiddelyken, in wiens naam zich eens alle knieën in hemel en op aarde zullen buigen.

Van twee één; *Of* het Oppergezag is eigendom en erfregt, niet verleend of geschonken door van elkander onafhankelyke en onverbonden medeburgers (ofschoon somwylen, het is zoo, by ontstentenis van natuurlyke Magt opgedragen (*): *Of* het Hoofd van den Staat is de aan het volk verantwoordelyke uitvoerder van deszelfs wil, een rentmeester dien men naar goedvinden kan verjagen of afzetten, en het beheer zyner zaken zelf hernemen. (†)

Van twee één: *Of* het volk, (dat is doorgaans het gepeupel) mag de Staatsinrigting, ja geheel den vorm des bestuurs eigen willig veranderen en verkneeden, of omverwerpen, gelyk de Belgen dit zoo meesterlyk verstaan; *of* de onderdanen zyn gehouden de bestaande orde van zaken te bewaren, tot de loop der gebeurtenissen onder het hooge bestuur der Voorzienigheid, die wyzige of verandere (§).

In één woord: Van beide een, of de Revolutionaire pest (wier verschrikkelyke gevolgen dezer dagen in een uitvoerig, vertoog, geplaatst in het 151ste Nommer der Arnhemsche courant, uitnemend juist zyn voorgesteld, en waarnaar wy onze Lezers verwyzen.) *Of* de rust, het behoud, het heil van Kerk en Burgerstaat.—Nederlanders! wat kiezen uwe Belgische naburen? en—wat kiest *Gy?*

(*) Mr. C. I. van Assen. Wenken 2de st. bl. 14.

(†) Nederl. Gedachten, *passim.*

(§) Nederl Ged. D. II, bl. 2, 3.

OPROEPING!

DE zitting van den Raad van Politie tot het aanhooren der bezwaren van de genen welke voor Patentregt over het tweede kwartaal dezes jaars zyn aangeslagen op gisteren plaats gehad hebbende, worden die belastingschuldigen, welke niet ter doleantie verschenen zyn, mits deze opgeroepen en aangemaand om hunne bedoelde rekeningen binnen de eerstkomende acht dagen te komen betalen, dewyl de, na verloop van de gemelde acht dagen, onbetaalde rekeningen, ingevolge de bestaande bepalingen ter geregtelyke invordering zullen worden afgegeven.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 3den Augustus 1831.

OPROEPING!

INGEVOLGE autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige eilanden &c. &c. &c. worden by deze de houders van de hiernatemeldene ordonnancien over de jaren 1828 en 1829 opgeroepen om dezelve ter verkryging van betaling aan den Algemeenen Ontvanger te komen vertoonen; met intimatie dat by gebreke daaraan die ordonnantien als vervallen zullen worden beschouwd.

te weten:

No. 201, dd. 30sten Augustus 1828, in faveure Schipper D. Wever, voor vracht van diverse goederen ten behoeve van het militaire dotachement te Aruba groot . . . . ƒ 15. 00.

No. 287, dd. 27sten October 1828, in faveure R. Conn, voor geleverde kalk aan 'sLands Magazyn in September 1828 . . . . „ 13. 00.

No. 299, dd. 4den Augustus 1829, in faveure I. J. Rammelman Elsevier jr., Secretaris en Ontvanger by het Gemeente Bestuur, tot gedeeltelyke voldoening der indemnisatie aan de kas van het Gemeente Bestuur voor de kosten der Schuttery over 1829 . . . . „ 41. 67.

De Boekhouder Controlleur,
J. PH. BOSCH.

Den 21sten July 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den Augustus 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den Augustus 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Augustus zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP.

BY AUGUST MULLER, Beste Thee (Gunpowder) in kistjes van 6 lb. en een zeer fraaije Engelsche Zadel.

Den 5den Augustus 1831.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD — JULY.

30.	bark Dolores, Yrasquin,	Coro
	—— Margaretha, Burke,	dito
	golet Florencia, Miserol,	La Guayra

AUGUSTUS.

1.	—— Angerona, Gifford,	New York
	—— Anna Celestina, Conant,	St. Thomas
	bark Maria Francisca, Ramires,	Puerto Cabello
2.	brik Baron, Godfrey,	New York
	golet Abeona, Evertsz,	Bonaire
3.	—— Dorothea, De Lange,	Aruba

UITGEKLAARD — JULY.

30.	goleta Rita, [illegible],
	—— Bolivar, Nevero,
	—— Florencia, Miserol,

AUGUSTUS.

2.	brik [illegible], Hands,
	goleta [illegible], Dewrodt,
4.	bark Dolores, Yrasquin,
	goleta Dorothea, De Lange,
	bark Maria Francisca, Ramires,
4.	brik Angerona, Gifford,

Het berigt uit St. Thomas, dat er aldaar een vaartuig uit Havre de Grace was aangekomen met tydingen van Europa tot den 14den Juny, meldende dat Belgie en Holland elkander den oorlog verklaard hebben, verkrygt eene groote waarschynelykheid, wanneer wy den inhoud der voorgaande Belgische dagbladen, in aanmerking nemen. Gedurig wordt in dezelven herhaald, dat zoo Prins Leopold weigerde om de kroon van Belgie aantenemen, het Belgische gouvernement genoodzaakt zal zyn den oorlog aan Holland te verklaren.

Zoo lang Belgie met Holland vereenigd was, vond het, door de verbods wetten van vreemde goederen een ruim vertier voor deszelfs fabrikaten in Holland en hare Kolonien, doch daar deze landen thans open staan voor alle vreemde fabrikaten, zoo kan Belgie niet wedyveren met Engeland, die hare goederen veel goedkooper kan leveren, en blyft dus het Belgische fabrieksvolk daardoor werkeloos. Belgie bevat bovenbien een te groote bevolking, welke de landbouw van die kleine uitgestrektheid lands niet alleen kan voeden en de broodelooze leegloopers onderhouden zich voornamelyk met het plunderen der huizen van de aanzienlyke inwoners.

Het Belgiesch bestuur den oorlog aan Holland verklarende, zou hierdoor de gedurige volksopstanden en plunderingen kunnen voorkomen. Door deze hongerige benden leegloopers in de ryke Hollandsche provintien te zenden, waar veel te plunderen en te rooven valt, en bevryd van zoo vele lastige gasten, kon de oude man Surlet de Chokier beter order binnenlands houden.

By de onderscheidene volksopstanden te Brussel, waarby Surlet zich midden onder de plunderende menigte begaf, hen proklamatien in de hand stoppende en hen aanmanende om stillejes naar huis te gaan, is het gebleken dat dit alles niets hielp, daar de menigte geene proklamatien wilde hebben, maar het geld en de buit, die het in het oog had.

De mogendheden die de protokollen te Londen gesloten hebben, zouden zeker reeds lang de rebellige Brabanders gedwongen hebben, dezelve aantenemen, indien zy de Franschen niet vreesden, want de Fransche revolutionairen gaan nog telkens voort de Brabandsche revolutie eene dochter of zuster van de Fransche revolutie te noemen en dit geliefde Brabandsche volk moet door hen geprotekteerd worden tegen de, aan hunne oude gewoonte gehechte Hollanders, die volstrekt de Franschen niet willen navolgen en maar hardnekkig is hetzelfde vorstelyk stamhuis, dat hen reeds in vyftien honderd regeerde, thans in achtien honderd nog willen behouden.

Het is een nieuw ongeluk dat Prins Leopold de kroon van Belgie geweigerd heeft. Deze vorst heeft zeker geen kans gezien om dit eeuwigdurend oproerig volk in toom te kunnen houden.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

NIEUW YORK, JUNY 29.

De *Silas Richards* en de *Meridiaan* hebben Londensche dagbladen medegebragt loopende tot den 27sten Mei. Zy behelzen tydingen uit Warschau van den 15den, berigtende de byzondere omstandigheden van de ongelukkige nederlaag van Dwernecki op het Oostenrykschen grondgebied. Deze Generaal heeft zich by het kabinet van Weenen moediglyk verzet tegen de order om zyne wapens aan den Russischen Generaal Rudiger overteleveren.

Verscheidene tydingen behelzen dat de Generaal Skrzynecki eene overwinning op Diebitsch heeft behaald, maar zy zyn niet bevestigd geworden; en brieven uit Berlyn zeggen integendeel dat de Polen weinig hoop schynen te voeden van tegenstand te kunnen bieden aan de nieuwe magt die het Russische gouvernement tegen hen doet oprukken. Nikolaas wil naar geene verzoening hoe ook genaamd luisteren.

De te Antwerpen begonnen vyandelykheden hebben geene gevolgen gehad; dit heeft men te danken aan den tusschenkomst van den Generaal Belliard.

De Prins Leopold scheen besloten te hebben om de kroon van Belgie aantenemen. Frankryk is ten gunste van deze keus, hetgeen moeijelyk te begrypen is.

De onlusten in de Vendée hebben een ernstig karakter aangenomen; en het gouvernement zendt verscheidene regimenten naar deze oorden.

Het kabinet van Weenen in weerwil van de protesten van Frankryk, schynt besloten te hebben slechts naar zyn eigen wil te luisteren in zyne belangen in de zaken van Italie. Nu vestigt het zyn uitzigt op Piemont en reeds spreekt het van zyne regten op Navarre. De tegenkanting van het Palais Royal is niet van een groot gewigt voor hetzelve; het veronderstelt dat zy niet gevaarlyker zal zyn in Piemont dan zy in de Pausselyke staten geweest is.

BYZONDERE CORRESPONDENTIE.

Parys den 24sten Mei, tegen den avond.

Ik heb U reeds doen weten dat Rusland naar geene onderhandeling wil luisteren in de zaken van Polen. De Keizer Nikolaas heeft aldus geantwoord: "De Polen hebben hunne vragen met den degen in de hand voorgedragen en myn eer eischt dat ik aan hen myn antwoord met den degen in de hand geve." Frankryk heeft eene laatste poging aangewend door een koerier die den 19den afgezonden is. Deze mogendheid heeft ook eene half officiele beroeping aan het hof van Berlyn door den baron van Humboldt ingezonden om een geneeskundige raad op de grenzen van Polen te organiseren, ten einde de voortgangen van de *Cholera Morbus* in deszelfs loop naar het westen te doen ophouden. Het berigt van de Fransche geneesheeren schildert de verwoestingen van deze ziekte in Polen met levendiger kleuren af dan die, welke tot nu toe de Poolsche gezaghebbenden gedaan hadden.

L'Indicateur de Bordeaux van den 14den zegt: Twee battaljons van het 9de regiment hebben gisteren order ontvangen om naar Rochelle te vertrekken, alwaar zy het 7de en 41ste moeten vervangen, die naar de Vendée met geforceerde marschen optrekken.

Het 46ste regiment is van Parys binnen onze muren aangekomen. Den volgenden dag heeft ieder man dertig patronen ontvangen en het gansche regiment is naar de Vendée vertrokken. De berigten die elkander opvolgen wegens de bewegingen die teweeg gebragt zyn door de Chouans en de Karlisten, schynen door de ministers met zoo vele onverschilligheid niet gezien te worden als de oorlogs toerustingen van Pruissen en Oostenryk, want de *Moniteur* zegt: Men verzekert dat de Generaal Bonnet tot Commissaris van de 4de, 12de en 13de militaire afdeelingen is benoemd geworden.

De bezitters van de papieren der Spaansche Cortes te Parys, hebben den 8sten Mei eene vergadering gehouden en besloten het voorbeeld te volgen der Spaansche slagtoffers van de goede trouw des Konings Ferdinand; namelyk dat zy de tusschenkomst van het Fransche gouvernement ter hulp zouden roepen; zy hebben met verachting ontvangen de nieuwe speculatien van den Heer Aguardo om de Spaansche schatkist te vullen.

De tydingen uit Algiers melden dat een groot aantal menschen dagelyks van Frankryk aldaar aankomen en dat Frankryk schynt besloten te hebben deze verovering te behouden en het land tot eene kolonie te maken. De Keizer van Morokko is echter van voornemen om aan de Franschen het regt te betwisten om dit ryk voor zich te houden. Hy heeft eenige schepen gewapend om hunne konvooijen te overvallen; en men zegt dat hy een aanzienlyk leger byeen gebragt heeft, om in overeenkomst met de Arabieren vyandelyk tegen de nieuwe order van zaken te handelen.

ITALIE.

Rome, Mei 5.—Iedereen is verontwaardigd over het nieuwe edict, dat men den Paus heeft doen onderteekenen. De kardinalen en de vreemde diplomatie overladen zich met schande. Deze voorgegevene amnestie is slechts eene acte van despotismus en wreedheid buiten alle wettige formen. Italie, dat thans van zyne edelmoedigste kinderen verlaten is, staat een nieuwe slaverny te ondergaan. Eene dubbele policie, ondersteund door vreemde bajonetten, gaat al de genen vervolgen welker vaderlandsliefde eenige ongerustheid kan verwekken. De regters zullen in de

uitzonderingen van den wapenstilstand en in de artikelen bevestigd door het edict van den 14den April, eene onuitputtelÿke bron van veroordeelingen vinden. Maar het dispotismus zal veel te doen hebben; de gansche bevolking is verontwaardigd, en indien Frankrÿk een oorlogs teeken opstak, zou de revolutie deszelfs loop hernemen.

Turin, Mei 10.—Gisteren heeft de nieuwe Koning Karel Albert revue gehouden over de troepen die in de hoofdstad, te Orbassano, Moncaliere en Stupinigi waren, als ook over de brigade jagers vanSavoÿe,twee batterÿ van de artillerie en de ligte paarden van Piemont; en op verleden Zondag heeft de eerste audientie van den nieuwen Koning plaats gehad. Wÿ hebben met genoegen gezien dat de Generaal Poolacci en zÿne aanhangers daar niet tegenwoordig waren. Onder de ambassadeurs is die van Frankrÿk in het bÿzonder door *Z. M.* wel ontvangen. Des avonds heeft de Koningin ook hare bÿzondere verkleedheid aan den ambassadeur van Frankrÿk getoond. Deze uitterlÿke en openlÿke bewÿzen doen ons op een goeden uitslag hopen.

TURKYE.

De burger oorlog, die het binnenlandsche gedeelte van het Turksche rÿk verwoest, wordt dagelÿks dreigender. De Pacha van Albanie, het opperhoofd van het oproer, houdt den Groot Vizier in Monastir enRoumelien opgesloten. Van een anderen kant, zÿn de opstandelingen meesters van Sophia, de hoofdstad van een pachalic; nog eenige vorderingen en dan kunnen zÿ voor de poorten van Constantinopel geraken. De Divan neemt ernstige maatregelen en de Sultan met drift de organisatie van zÿn leger voortzettende, zendt in aller ÿl verdedigings middelen aan zÿne generaals.

PORTUGAL.

De brieven van Lissabon van den 8sten Mei melden dat de Engelsche vloot in de rivier de Taag ten anker lag, na dat het al le voldoening van het Portugeesche gouvernement verkregen had. Deze zaak zoodanig geregeld zÿnde, heeft de schrik zich verspreid voor de Fransche en Ameri[illegible]sche eskaders. Men verwacht een [illegible]bardement van Lissabon, maar Don M[illegible] vertrouwt op de sterkte van deze [illegible]; en men verzekert zelfs dat hÿ door [illegible] de en getrouwe bondgenoten, de [illegible]schen, denkt beschermd te zullen worden.

Het *Journal des Debats* meldt dat er een Fransch fregat van 60 stukken geschut in de rivier de Taag binnen geloopen is, en dat men elk oogenblik een andere verwachtte. Na de aankomst van het gansche eskader, zal de Fransche admiraal 24 uren tÿds geven aan den tÿran van Portugal, aan dit monster van deze nieuwe soort, zoo als Sebastiani hem noemt, ten einde hem te noodzaken eene ruime vergoeding aan de Fransche onderdanen toetestemmen voor de beleedigingen die aan hen gedaan zÿn. Ingevalle van een ontkennend antwoord, zal de admiraal zonder uitstel moeten handelen. De nationale eer, zegt het *Journal*, zal gewroken worden.

BELGIE.

Protocol der bÿeenkomsten gehouden op den 17den Mei op het bureau van het Ministerie voor de Buitenlandsche zaken.

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrÿk, Frankrÿk, Groot Brittanje, Pruissen en Rusland. Na dat de vergadering geopend was, verklaarde de gevolmagtigde van Frankrÿk, op uitdrukkelyk bevel van zÿnen souverein, dat Frankrÿk bewilligd heeft in het Protocol van den 20sten January 1831; dat zÿ goedkeurt de bepalingen in gemeld Protocol omtrent de grensscheidingen van Belgie; dat zÿ erkent de neutraliteit en onschendbaarheid van het Belgische grondgebied; dat zÿ den souverein van Belgie niet zal erkennen dan wanneer die souverein tot al de voorbeschikkingen en bepalingen van het Protocol van den 20sten January 1831 zal hebben toegetreden; en dat ten gevolge der in dat Protocol ten grondslag gelegde beginselen, hetFransche gouvernement het Groot Hertogdom Luxemburg zal beschouwen als geheel van Belgie afgescheiden is zÿn, en dat het gemelde Groot Hertogdom zal blÿven onder de souvereiniteit en in de betrekkingen als bepaald is bÿ de traktaten van 1815. Bÿ deze verklaring voegde de Fransche gevolmagtigde verscheidene aanmerkingen op den aard der ruilingen van landen, welke overeenkomstig het vierde artikel van het Protocol van den 20sten Januarÿ bewerkstelligd zullen worden door de bemiddeling van de vÿf hoven tusschen Holland en Belgie, ten einde een onderling voordeel van eene volkomene vereeniging van bezittingen te bevorderen; op het konstitutionele stelsel hetwelk aan het Groot Hertogdom Luxemburg bÿ de traktaten van 1815 is toegekend geworden; op de maatregels welke ten opzigte van dit land kunnen genomen worden, op de bÿzondere eigen ligging van het Hertogdom Boullion; en algemeenlÿk op de middelen tot het ten uitvoer brengen van het Protocol van den 20sten Januarÿ 1831. De Fransche gevolmagtigde uitte ten besluit den vurigen en onveranderlÿken wensch, door zÿn gouvernement steeds aan den dag gelegd, om met zÿne bondgenooten eensgezind te handelen, en met hen mede werkzaam te zÿn tot het instand houden van den vrede en de traktaten, welke de grondslagen van denzelve zÿn.

Deze mededeeling werd door de gevolmagtigden van de vier hoven met groot genoegen ontvangen, en gaf hen gelegenheid te verklaren dat zÿ wel wisten den geest en het doel van dezelve naar waarde te schatten. Zÿ beschouwen dezelve als de gelukkige uitkomst der in het Protocol van den 17den Maart gelegde grondslagen, ten gevolge der eerste aanmerkingen, welke het Protocol van den 19den Februarÿ door Frankrÿk heeft doen maken. Zoo groot als hun leedwezen is over de minste verschillen in gevoelen tusschen hen en het Fransche gouvernement, zÿn zy verblÿd te bevinden dat Frankrÿk, door de verklaring van haren afgezant, steeds blÿft staan op het punt hetwelk zÿ met zoo veel nut genomen heeft in het midden van hare bondgenooten bÿ de bÿeenkomst te Londen, wyl zy verklaart zich te zullen houden aan de beginselen waarop het 19de Protocol is gegrondvest, en welke afgeleid zÿn van het Protocol van den 20sten January 1831, en wÿl zÿ daardoor de vereeniging van de groote mogendheden versterkt, welke vereeniging den besten waarborg van eenen algemeene vrede oplevert.

Ten opzigte der verdere aanmerkingen welke de Fransche gevolmagtigde bÿ zÿne verklaring gevoegd heeft, heeft de vergadering na rÿp beraad het volgende eenstemmig besloten.

1. Dat de beraadslaging over de ruiling van landen welke tusschen Holland en Belgie mogte plaats hebben niet anders kan aangemerkt worden dan als een ontwerp of plan, maar dat die beraadslaging alleenlÿk met voordeel kan geopend worden, wanneer de partÿen, welke een regtstreeksch belang er in hebben, zullen hebben toegetreden tot de schikkingen, welke op de afscheiding van Belgie en Holland moeten volgen, en wanneer de werkzaamheden van de kommissarissen voor het afmerken van de grenzen, geheel en al de verschillen ten opzigte der ruilingen van grondgebied zullen hebben uit den weg geruimd en gevolgelÿk de oplossing van dezelven aan de vÿf mogendheden gemakkelÿk gemaakt.

2. In aanmerking dat het hoofd doel der vÿf mogendheden is, traktaten te eerbiedigen, zoo volgt hieruit dat de bepalingen der traktaten ten opzigte van het Groot Hertogdom Luxemburg moeten ten uitvoer gebragt worden.

3. Dat ten gevolge van het zelfde oogmerk, de gevolmagtigden van de vÿf mogendheden in het kongres van Londen zullen overgaan tot het onderzoeken der traktaten opzigtelÿk het Hertogdom Bouillion, ten einde op de aanmerkingen van den Franschen gevolmagtigde te kunnen antwoorden, hetgeen bÿzonder is in de ligging van dat Hertogdom, zoo dat behoorlÿk acht op deze ligging kan geslagen worden in de middelen wier toepassing jegens het Groot Hertogdom Luxemburg mag vereischt worden.

(geteekend) Esterhazy. Weisenberg. Talleyrand. Palmerston. Bulow. Lieven. Matuzewicz.

[illegible] zitting van den 18den Mei.

De wapenstilstand is te Antwerpen verbroken en de vÿandelÿkheden tusschen de Hollanders en de Belgen zÿn op nieuw begonnen. Sedert eenige dagen werden van beide kanten groote oorlogstoerustingen gemaakt. Den 15den kwamen er 20 mortieren en 29 kruidwagens in het citadel van Antwerpen en den 16den ontvingen de Belgen 4 mortieren en 22 kruidwagens. Men had den Generaal Chassé gewaarschouwd, dat eenige huizen naast het citadel gelegen, versterkt waren geworden; hÿ beval bÿgevolg een uitval om dezelve in brand te steken. Deze uitval veroorzaakte een moorddadige schermutseling en den volgenden dag bemerkte men dat de Hollanders het fort St. Lourens hadden bezet en hetzelve wilden versterken; dit fort was voor onzÿdig verklaard toen de wapenstilstand gesloten werd; de Belgen bemerkten ook dat hunne tegenpartÿ het plan had beraamd om eene dÿk te doorboren. Een detachement werd op hen afgezonden, die volgens Belgische opgave 2 á 300 man gevangen nam. De Generaal Belliard en M. White waren van Brussel gekomen, en hadden met den Generaal Chassé eene zamenkomst gehad,welker uitslag nog niet bekend is. Na deze konferentie keerde de Generaal Belliard dadelyk naar Brussel terug. De brieven waaruit wÿ deze tÿdingen getrokken hebben, waren van den 17den en den volgenden dag moest het Kongres vergaderen.

Een brief uit Rotterdam van den 16den Mei zegt, dat het Hollandsche gouvernement op de grenzen van de in opstand zÿnde provintien, in de omstreken van Antwerpen, Bergen op Zoom, Breda, 'sHertogenbosch en Maastricht een leger heeft bÿeen gebragt, welks sterkte de Hollanders op 100,000 man schatten, maar dat, volgens de Belgische berigten slechts op 50,000 moet worden geschat. Dit leger is wel uitgerust en wel gedisciplineerd.

Eene ernstige zaak heeft in Antwerpen plaats gehad; zy was veroorzaakt geworden door de onvoorzigtigheid van eenige jongens die een standaard op de buitenwerken der Hollandsche batteryen plantteden. Men deed twee geweer schoten op hen, dit bragt eene groote oploop teweeg; vÿftien menschen zÿn gekwetst en gedood geworden. De schrik heerscht in de stad, en alhoewel de rust aldaar weer hersteld is, vreest men echter dat deze onlusten weer zullen beginnen. De genen die eenige goederen bezitten, haasten zich de stad te verlaten.

De geschillen tusschen de Hollanders en de Belgen in Antwerpen zÿn in der minne bÿgelegd. De Generaal Chassé, kommandant van het citadel, aan den Generaal Belliard bekend gemaakt hebbende, dat hÿ het fort St. Lourens slechts tot een verdedigings middel in bezetting houdt, zonder een vÿandelÿk voornemen, en dat, indien de Belgen de fortificatien die zÿ tegen het fort oprigtten wilden ophouden en de toerustingen die zÿ maakten om hetzelve aantevallen, wilden staken, dan zoude hÿ van zÿnen kant de reparatien, die hÿ aldaar begonnen had, opschorsen. De regent van Belgie, ingevolge deze onderrigting, heeft bevel gegeven om alle vÿandelÿkheden te doen ophouden.

DE ARGENTYNSCHE REPUBLIEK.

Het volgende is eene opgaaf van deze republiek en van de provintien uit dewelken dezelve is zamengesteld.

De Argentÿnsche republiek strekt zich uit van het noorden tot het zuiden als: van 21 tot 41 graden zuider breedte en van oost tot west van 52 tot 73 wester lengte. Zÿ is bepaald ten oosten door de Atlantische Zee; ten westen door de republiek van Chili en de Cordilleras van de Andes, ten noorden door de republiek van Bolivia en het keizerrÿk vanBrazilie, en ten zuiden door Patagonien of liever door KaapHoorn.

Zÿ bevat thans dertien provintien; als:

PROVINTIEN.	GOUVERNEURS.
Buenos Ayres	D. Juan Manuel Rosas.
Santa Fé	Estanislao Lopez.
Entre Rios	Pedro Barrenecha.
Corrientes	Pedro Ferre.
Cordova	Jose Maria Paz.
San Luis	Col. Videla.
Rioja	Col. la Madrid.
Tucuman	Xavier Lopez.
Santiago	Ramon Deso.
Catamarca	Peña.
Mendoza	Castilo Videla.
San Juan	Pastorica.
Salta	Dr. Gorriti.

De vier eerste provintien worden genoemd de groote provintien.

BELGIE EN POLEN.

De jongste gebeurtenissen in Polen leveren stof tot velerlei overwegingen, en behelzen meer dan ééne waarschuwing. Het valt niet in ons plan omtrent dit onderwerp veel uit te weiden, en aan te toonen, welke de mogelyke of waarschynlyke gevolgen zyn van den opstand van dat land. Wy bepalen ons tot eene enkele opmerking, die misschien niet ongepast zal zyn in de tegenwoordige omstandigheden.

Polen, te allen tyde verscheurd door factiën, heeft geëindigd met de gevolgen daarvan te ondervinden; het is de prooi geworden van de heerschzucht der naburige mogendheden. Byaldien de Polen vereenigd geweest waren en gebruik hadden weten te maken van hunne talryke hulpbronnen, zy zouden eene natie uitgemaakt hebben, wier onafhankelyk bestaan voor Europa van het grootste belang moest zyn, vermits zy zeer langen tyd zob hebben kunnen beletten dat zy onder het juk gebragt werden door volksstammen, die, naar alle waarschynlykheid en volgens eene wet die bestendig schynt, vroeg of laat zullen eindigen met haar in te zwelgen.—De geschiedenis van het ongelukkige Polen, altyd door factiën verscheurd, is bekend genoeg. Het gedrag door Napoleon ten aanzien van hetzelve gehouden, ten wiens behagen hetzelve de grootste opofferingen gedaan had, maar vooral de laatste verdeeling van deszelfs grond tusschen Rusland, Oostenryk en Pruissen, zyn overeenkomstig met de beginselen van eene staatkunde, preteuselyk gegrond op de begeerte om den vrede en de rust van Europa te verzekeren, maar die meestal slechts door het egoismus en de heerschzucht gedreven wordt. Ondertusschen moet men regtvaardig zyn. Zoo het koningryk Polen, zoodanig als hetzelve bestaat volgens het traktaat van Weenen, willekeurig en vooral in het belang van Rusland daargesteld is, moet men daaruit niet besluiten dat de Polen in den grond zich kunnen beklagen dat zy zich onder den schepter bevinden van den magtigen zelfheerscher aller Russen. Inderdaad, ver van eene provincie uit te maken van dit uitgestrekte ryk; en onderworpen te zyn aan de wetten en wyze van bestuur, die, ten hoogste genomen, slechts geschikt zyn voor natiën, grootendeels nog gedompeld in barbaarschheid, was Polen geheel en al afgescheiden van Rusland. Geregeerd door deszelfs eigen constitutie, bestuurd door een' onderkoning, bezittende eene vertegenwoordiging, gegrond op oude instellingen, een afzonderlyke administratie en eene nationale armee, kon het in de gegeven omstandigheden niet meer hopen. Na dat wat er ten aanzien van Polen is voorgevallen, is er niet meer te gelooven aan de mogelykheid van de herstelling der oude republiek.

Van een' anderen kant vooronderstellende dat deszelfs opstand de volstrekte uitsluiting van den Russischen invloed kunnen te weeg brengen, schynt het niet twyfelachtig dat er in deszelfs nieuwen toestand veel voor hetzelve te verliezen en zeer weinig te winnen zou zyn. Wy gelooven dus dat het welbegrepen belang van Polen hetzelve moet nopen, om, en wel zoo spoedig mogelyk, onder den schepter van deszelfs koning weder te keeren, zich te vreden houdende met zoodanige veranderingen in deszelfs constitutie of hervorming van zoodanige misbruiken in deszelfs bestuur, die tot beweegredenen of voorwendsels kunnen dienen tot nieuwe beroeringen. Wy zullen zien of de Poolsche natie haren toestand begrypt, en of zy haar wezenlyk belang meer gehoor geven zal dan de hartstogten van het oogenblik of de inblazingen van vreemdelingen.

Eene daadzaak, die ons opmerkelyk voorkomt, is de eenvormigheid, in verscheiden opzigten, tusschen Polen en Belgie. Beide landen leveren, niet dezelfde, maar groote hulpbronnen op door de nyverheid en den koophandel; zy zyn beiden bevolkt door dappere, werkzame en nyvere inwoners, maar uitermate woelzuchtig, nayverig op al wat zy goedvinden hunne regten te noemen, onverdraagzaam, en slaafs onderworpen aan den invloed van een' magtigen adel en eene heerschzuchtige geestelykheid. Polen is het laatst op hetzelfde punt gekomen als Belgie, toen het met Frankryk vereenigd werd. Altyd in oppositie tegen hunne souvereinen, hebben beide landen geëindigd met de prooi te worden van magtige naburen. Eindelyk hebben beiden dit gemeen, dat hun staatkundige toestand van het hoogste belang is voor de rust van Europa, vermits zy voormuren moeten uitmaken, Polen tegen Rusland, Belgie tegen Frankryk.—Ook hebben derzelver vruchtbare vlakten maar al te dikwyls tot de bloedige schouwplaats gediend, waar de groote geschillen der natiën vereffend werden.

Er bestaat met dat al toch een aanmerkelyk verschil tusschen de Polen en de Belgen. Genen, ofschoon altyd onderling verdeeld, hebben nogtans een sterk uitgedrukt nationaal karakter, en bovendien een uitgemaakten afkeer van de natiën, die hun land omringen; een afkeer, die trouwens niet verminderd is sedert de laatste verdeeling van Polen. Den Belgen, integendeel, ontbreekt het volstrekt aan nationaliteit. Er bestaan in iedere provincie, in iedere stad, somtyds in ieder dorp, plaatselyke voorrechten en belangen, aan welke men sterk gehecht is, en die somtyds in oppositie zyn met die van den nabuur. Maar dit is geenszins wat men ware patriotismus uitmaakt, en wel ver van mede te werken, tot het vormen van een' nationalen geest, strekt dit slechts om tweespalt, haat en afgunst te verwekken. Ieder een kent overigens de afkeerigheid der Vlamingen van de Walen, en der Walen van de Brabanders. In den grond hebben allen drie slechts een' enkelen trek gemeen, namelyk hunnen min of meer uitgedrukten afkeer van de Hollanders en hunne min of meer sterke bewondering der Franschen. Deze gevoelens zyn verkocht door den schyn van vergelyking met Frankryk, en sedert de afscheiding van hetzelve weinig verminderd.

En hoe zou dit anders geweest kunnen zyn? De Belgische adel, grootendeels in Frankryk opgevoed, nam slechts de Franschen tot voorbeelden. De burgerstand, gelyk overal, de aanzienlyken naäpende, en naar dezer strevende van getrouwelyk de Fransche zeden op te volgen, oefende een' noodlottigen invloed op het geheel der natie, zoo men de Belgen eene natie kan noemen.

Deze geest van slaafsche navolging der Franschen is in den grond de grootste hinderpaal geweest, dien het gouvernement ondervonden heeft; toen het er op aankwam om een' nationalen geest in Belgie in te voeren, toen men den Belgen eene nationale geestelykheid, opvoeding, wetten en taal wilde geven; het is opgestaan, en thans vraagt, zyne onafhankelykheid proclamerende, een groot gedeelte der natie met luid geschreeuw hare vereeniging met Frankryk.

Op het kongres te Weenen had men begrepen dat het Koningryk Polen een staatkundig bestaan noodig had, afgezonderd van Rusland, ofschoon onder deszelfs onmiddelyken invloed; dienvolgens heeft men hetzelve eene afzonderlyke constitutie, administratie en wetten gegeven. Deze schikking was even zeer in het belang van Rusland als van Polen.

De diplomaten, die het Koningryk der Nederlanden geschapen hebben, zyn van gevoelen geweest dat er eene innige vereeniging tusschen Holland en Belgie moest plaats hebben, en er dienvolgens een zelfde Souverein en eene zelfde grondwet moest zyn. Men vleide zich dat met den tyd, en door de zorg van een liberaal Vorst, den vriend zyns volks, de hetrogene grondstoffen, waaruit het Koningryk zamengesteld was, zich zouden verbinden, en men na zoo veel bloedige oorlogen een' genoegzamen slagboom tegen de heerschzucht van Frankryk zou zien ontstaan. Het belang zelf van Belgie, de snelle voortgangen van deszelfs industrie, de geestdrift eindelyk voor deszelfs nieuwen Souverein, schenen de vooruitzigten of ten minste de hoop der diplomaten te regtvaardigen. Helaas! er zyn slechts de kuiperyen van eenige eerzuchtige woelgeesten, een oud vaandel en het woord vryheid noodig geweest, om dit schoone gebouw omver te werpen en zulke schitterende begoochelingen te verdryven.

Ondertusschen kan Belgie niet tot Frankryk behooren; het kan ook evenmin een' afzonderlyken staat uitmaken; er is niet aan te denken, om de zaken wederom op den ouden voet te brengen. Wat zal dan het lot van dit land zyn. Wy weten het niet. In alle geval het gevoelen, dat lang boven gedreven heeft, en nog meer voorstanders schynt te vinden, is dat Belgie onder den schepter van den Koning der Nederlanden terugkeeren zal, maar met eene afzonderlyke constitutie, vertegenwoordiging, administratie en wetten, en bestuurd zal worden door een' Onder-Koning of Gouverneur-Generaal, dat men eindelyk ten aanzien van Belgie handelen zou, gelyk men ten aanzien van Polen gehandeld heeft. Dit denkbeeld streelde en streelt nog menigeen. Afgezien van de regtmatige belangen van Holland, die zich tegen dergelyk eene schikking verzetten, en deszelve slechts uit het verheven oogpunt, op hetwelk een diplomatisch kongres zich plaatst, beschouwende, begrypen wy dat dit plan velen heeft kunnen medeslepen, als een middel om de uitbarsting van den oorlog te beletten, en de duurzame rust van Europa te verzekeren. Maar het gebeurde in Polen moet deze begoocheling geheel verdreven hebben. Polen, hebbende zyne eigen administratie, Polen, den hoogsten graad van eene afzonderlykheid genietende, dien het in de tegenwoordige omstandigheden kon verlangen, Polen, omringd door drie magtige natiën, van welke het alles te vreezen en niets te hopen heeft, Polen verheft den standaard des oproers, op het geschreeuw van eenige jonge woelgeesten, die beginnen met eene poging om hunnen Onder-Koning te vermoorden, gevolgd door de ysselykste buitensporigheden; en na zich bezoedeld te hebben met meer dan eene misdaad, verklaart het onafhankelyk te willen zyn van Rusland.

Wat zal Belgie doen, wanneer het op nieuw onderworpen is aan den schepter van den Koning der Nederlanden, maar met eene afzonderlyke administratie.—Het antwoord op deze vraag is niet moeijelyk. Zoo Belgie goed vindt op te staan, heeft het van Holland niet te vreezen wat Polen van Rusland te vreezen heeft, namelyk ééne voorbeeldige straf. In getal en natuurlyke krachten overtreffen de Belgen de Hollanders. Belgie, de nabuur van het liberale Frankryk, dat hetzelve zyne armen opent, zal slechts van het geluk droomen dat het zou genieten, zoo het deelen mogt in de instellingen en den roem der groote natie, aan welke het door zoo vele banden verbonden is. Zal het, in veel gunstiger omstandigheden geplaatst dan de Polen, minder doen dan dezen? minder dan het reeds gedaan heeft. Men heeft gezien dat de Belgen des noods niet terug deinzen voor den moord, den meineed en het verraad; zullen zy op een anderen tyd kiescher zyn in den keus der middelen? Zal hunne genegenheid voor Frankryk niet in afkeer veranderen, enkel om dat men te hunnen aanzien een ander stelsel van administratie zal hebben ingevoerd? Zullen zy minder bereidwillig zyn om zich in deszelfs armen te werpen in geval van oorlog? Zullen zy eindelyk in der daad een voormuur tegen Frankryk uitmaken?

Wy vertrouwen dat de heilzame waarschuwing der jongste gebeurtenissen in Polen niet verloren zal zyn voor het Kongres van Londen.—(*Journal de la Haye.*)

Iets over de Russische Banken.

Onder de regering van keizerin Katharina II. werd in Rusland eene assignatiebank en eene leenbank, en by de keizerlyke vondelinghuizen te Petersburg en Moskou leen- en depositokassen opgerigt. Keizer Paul I. stichtte in 1791 verscheiden disconto-kantoren en in 1799 eene hulpbank. Later (in 1804) onder de regering van keizer Alexander I. vereenigden zich de discontokantoren met de leenbank, zy verkregen in 1806 eene nieuwe inrigting en bleven bestaan onder de benaming van disconto kantoren, tot dat in het jaar 1818 de ryksbandelsbank in het leven trad en het kapitaal dier kantoren tot zich trok. De leenkassen schieten geld op tijbaar onderpand, tegen ½ pct. maandelykschen interest. De depositokassen bewilligden leengelden voor 8, 12 en 24 jaren, tegen hypotheek van onroerend vermogen, en wel op landeryen (in evenredigheid van 150 a 200 R. per hoofd, volgens de laatste herziening en naar gelang van de kultuurklasse, waartoe het die betreffende gouvernement behoort) als ook op uit steen gebouwde huizen. Deze kassen nemen ook gelden op, die ten allen tyde kunnen terug gevorderd worden en betalen 5 pct. jaarlykschen interest voor kapitalen van partikulieren, wanneer dezelve meer dan zes maanden, doch voor kroongelden, wanneer die niet minder dan een jaar gedeponeerd blyven. Ingeval evenwel zware sommen, byv. 10,000 Roebels en daarboven terug gevorderd worden, dan moet de deposito-kas ten minsten eene week, by zwaardere sommen echter tot 4 maanden vooruit gewaarschuwd worden. De assignatiebank wisselt groote en ook beschadigde assignatien tegen kleine en onbeschadigde, als ook tegen koperen munt. Deze wisseling kan ook geschieden in de gouvernementen, waar kantoren der handelsbank gevestigd zyn, zoo mede by eenige kameraal hoven. Tegenwoordig zyn er assignatien van 5, 10, 25, 100 en 200 Roebels in omloop.—Behalve gezegde depositokassen neemt ook de leenbank, schepekennissen aan van nyverheden en fabryken voor verleende voorschotten. Zy volgt daarby dezelfde grondbeginselen als genoemde kassen, met uitzondering nogthans van eenige afwykingen, die alleen betrekking hebben tot haar inwendig zaakbeheer. De in 1817 opgerigte handelsbank begon hare operatien in 1818, daarna ontstonden ook kantoren van deze bank te Moskou, Archangel, Odessa, Riga, en Astrakan, en behalve deze wordt jaarlyks te Nischneinowgorod gedurende de mis een kantoor van deze bank geopend. Zy ontvangt tegen eene jaarlyksche korting van ½ pct., goud en zilver ter bewaring. Zy bewerkstelligt voor niet, binnenlandsche transferten uit eene rekening op de andere, en buitenlandsche, tusschen die steden, waar kantoren van deze bank gevestigd zyn; wegens deze laatsten moet echter ⅛ pct. onkosten betaald worden. Zulke transferten bestemde sommen mogen niet minder dan 500 Roebels beloopen, en voor buitenlandsche transferten worden alleen bankassignatien aangenomen. De handelsbank, als mede haar kantoor te Odessa, nemen overigens depositogelden aan tegen dezelfde procenten, en op dezelfde voorwaarden als de leenbank en de depositokassen. Het hoofdoogmerk van deze bank is den handelstand ondersteuning en verligting te verschaffen, om welke reden zy dan ook wissels disconteert, waarvan de vervaltyd niet langer dan zes maanden luidt, en voorschotten bewilligt op gedeponeerde goederen, die tot den buitenhandel geschikt zyn. De berekening van de percenten voor deze operatie rigt zich altyd naar den koers der Petersburger beurs, doch mag nimmer het maximum van 4 pct. 's maands te boven gaan. Alle aan voormelde kredietinstellingen toebetrouwde kapitale zyn zeker bevryd van aan geene sekwestratie, hetzy wegens lands- of particuliere geldsvorderingen, onderhevig.

Statistiek der Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

De Bostonsche Almanach voor 1830 deelt de volgende Statistieke opgaven mede, betreffende de Vereenigde Staten van Noord Amerika.

De beambten der onderscheidene vakken van beheer worden bezoldigd als volgt:

De president trekt eene jaarwedde gelykstaande met 67,500 Hollandsche guldens; de Ministers, Secretarissen van staat, by het departement van binnenlandsche zaken, by dat van Financiën, van Oorlog, van Marine, en de Directeur-Generaal der posteryen, ieder 16,250 guldens; de Vice President en Groot-Regter 13,580 guldens; ieder der Regters van het Hoog Geregtshof 12,150 guldens; de Regters in de onderscheidene staten genieten een traktement van 2,760 tot 4,568 guldens.

De oorlogslasten van 1775 tot 1784, (waaronder begrepen 115,788,978 guldens, voor de gedurende den oorlog geagresseerde schuld) bedragen thans 366, 374, 900 guldens.

De bevolking der V. S. telde in 1820 nagenoeg 10 millioen zielen; in 1810 bedroeg zy niet meer dan 7 millioen, tegenwoordig begroot men haar op 14 millioen zielen.

In 1820 telde men in dit land 150 slaven op iedere 1,000 zielen bevolking; in 1776 waren er op dit zelfde getal, 177 slaven.

Er zyn thans in de V. S. 7,530 postkantoren; in 1789 waren er nog slechts 75. De posten ryden eenen afstand van 43,809 onzer post-uren af.

Van 1790 tot 1815 zyn er 2,227 uitvindingsbrevetten afgegeven; van 1815 tot 1828, 3,289, waarvan 1,092 aan burgers van den Staat New-York.

De Republiek heeft 41 versterkte steden, 11 arsenalen, 7 linieschepen, 10 fregatten, 2 korvetten, 12 oorlogsloepen en 3 galjoten; 5 linieschepen en 6 fregatten zyn thans in aanbouw. Er zyn 7 steden met scheepstimmerwerven, en 20 kanalen of binnenlandsche doorvaarten, die gezamenlyk eene lengte van 946 myles of uren gaans beslaan.

De 22 gewettigde godsdiensten hebben gezamenlyk 19,000 kerken, hetwelk derhalve op ieder 737 zielen eén kerkgebouw uitmaakt.

Er zyn 43 leergestichten of Lyceën, van welke 33, in 1828, 622 leden met eenen akademischen graad bekleed (*doctors*) en 2,809 licenciaten (*batchelors*) telden; 30 boekeryen dezer lyceën bevatten 28,115 boekdeelen, en 55 studenten-bibliotheken telden 66,750 boekwerken; bovendien zyn er nog een twintigtal seminarien voor de godgeleerde faculteiten, wier boekverzamelingen nagenoeg 40,000 boekdeelen bevatten.

Er worden in de V. S. 802 dagbladen uitgegeven; zy zyn vry van het zegelregt, maar hunne verspreiding levert aanzienlyke sommen aan het postwezen op.